

Csontos Márta
Andante
megszakításokkal

*Tapintatból nem vagyok őszinte.
Gyávaságból áldozom fel magam.
Undorodom.*

*Tőlem magam miatt,
magamtól temiattad*

(Szvétek Gábor: Adagio 3)

*A kaland-tekercest végre
rásimítottam az égre.
Vártam a segítséget.
vártam, hogy a betűk
az erősödő fénypermetben
kirajzanak majd a napsütésre.*

*Önmagam ítéletét vártam,
tőled semmiképpen
nem fogadom el... szavad
csatazaj nekem, hadüzenet,
tisztaságod bemocskolta
jelenlétem...
nem lettem egy az Egyben veled.*

*Tudom, mindenki másként
hülye, tiszta megismerés nincs,
csak felismerés van,
melyben nem marad más,
csak a veszteség üledéke...
nincs ünnepi nagy találkozás,
hiába gyűjtök gyertyát veled,
ha érted zúgatom a harangot,
magamért imádkozom;
nem akarom, mégis elfeledlek.*

*Kölcsönvettelek a készletből,
de már nem tartogatom magam
neked, veled maradok birtoklás
nélkül, s egyre vékonyodom,
ahogy leválasztom rólad a felesleget.*

Kalandparkban unokámmal

Nimródnek

*Az alkonyat mélyén
aranybánya működik
amiről csak a gyerekek
és a költők tudnak valamit.*

(Baán Tibor: Számlálatlan)

*Néha jó, ha te történsz velem,
s élhető válik az élet hirtelen,
újra belém téved a fény, veled
vagyok újra gyermek s koravén.*

*Már nem kérdezem lehet-e
nélkülem valami
a fehérbe öltözött semmi.*

*Nincsenek már eltékozolt alkonyok,
nem érdekel, ha magához ölel a vigasz,
arcod szent lobogás a mesék oltárán,
s érzem, a bennem lévő sebzett tündér
magasba emel meggörbült gerincem
viráglétráján...*

*Most már tudom, nélküled miért
volt torzó megsérült történetem.*

*Játszom a versben a túlélőt, legózok
a szavakkal, kirakom veled a bűvös
kockát, vonatot indítunk a legendák
ősi földjére, együtt keressük a Találkozás
nevű állomást, leereszkedünk a mélybe
angyalok hajfonatán, lepkékkel
hintázunk a padok deszkavázán.*

*Tudom, létem már megfakult csendélet,
most mégis megosztom a világot
egyedül csak veled...
már nem érdekelnek hamis előjelek.*

*Hangod dallamot kopog ablakomon,
a reggeli fohászban te vagy
az összekötő szöveg.*

*Színes tintákba mártott ujjaid
gyurmáznak arcomon, a kerti lépcsőkön
alig tudok lépést tartani veled,
de tudom, nem én vagyok a ritmusban,
maga a ritmus vagyok,
s talán ezt az ütemet majd akkor is
érezed, ha a mennyei térképre átvonulok.*

Átrostált holnapok

*A félelem s az álom
volt apám és anyám.
A folyosó meg a
kitáruló vidék.*

(Pilinszky János: A többi kegyelem)

*Már kiszívták mások a csillagok
vérét, nem volt számomra
segítség, fényeddel
nem tudtam töltekezni.*

*A titkokhoz nem volt
hozzáférésem, csak kínozott
az akarat szögesdrótja... hiába.*

*Nem ölelt a megkönnyebbülés,
összezártam... méhembem kiszáradtak
a szirmok, atrófiás lett a vágy.*

*Már nem számít bennem más,
csak a múltbeli ragyogás, halott
köveken vagyok élő álom.*

*Isten tenyerébe melegszik
megtépett, rongyos valóságom.*

